

БРАЦИГОВО – КУПЕНА – ЮНЕСКО, ЗАГУБАТА Е САМО ИМИДЖОВА

Програмата „Човекът и биосферата“ (МАВ) е създадена от ЮНЕСКО в началото на 1970 г., като междуправителствено научно начинание за подобряване на отношенията между хората и тяхната естествена среда.

България се присъединява към Програмата „Човекът и биосферата“ на ЮНЕСКО (МАВ) през 1977 г., обявявайки 17 обекта, което я превръща в една от страните с най-представителните мрежи от биосферни резервати в Европа. От тези 17 обекта в границите на област Пазарджик имаше 3 биосферни резервата:

- „Дупката“ в границите на Община Батак;
- „Купена“ в границите на общините Брацигово и Пещера;
- „Мантарица“ в границите на община Раково.

През 1995 г. се приема нова концепция за биосферните резервати, наречена Севилска стратегия. Според тази стратегия всеки биосферен резерват трябва да има три зони – сърцевинна, която е строго охраняема територия; буферна, която обикновено заобикаля централната зона и служи за провеждането на дейности, включващи природозащитно обучение, рекреация, екотуризъм и преходна зона (за развитие), която може да включва различни селскостопански дейности или управление и устойчиво развитие на ресурсите на територията и задължително трябва да включва населени места. При липсата на един от трите елемента, обектите от световната мрежа на биосферните резервати биват заличавани като неотговарящи на съвременните изисквания за зонирание и функции.

ПРИТЕСНЕНИЯТА НА ОБЩИНТЕ

Нашите биосферни резервати, обявени по стария ред, имаха определени само сърцевинна и буферна зона, поради което подлежаха на заличаване от списъка на ЮНЕСКО.

Биосферен резерват „Купена“ от началото на тази година.

Включването на територии в преходната зона на биосферен резерват/парк би могло да наложи допълнителни ограничения и режими върху тези територии, а включването на нови преходни територии от дадена община в потенциален биосферен парк може да доведе до промяна в параметрите на общите устройствени планове (ОУП).

ОБЕЩАНИЯТА ОТ МОСВ

Наличието на биосферен резерват/парк от съвременен тип в дадена община би могло да донесе следните потенциални ползи:

- международен престиж на територията;
- предпочитани места за отдих и туризъм, с гарантирана чиста и добре запазена околна среда,

качество на предоставяните туристически услуги и продуктите, създадени по щадящ природата начин;

- по-добра публичност и реклама на района не само в България, но и в чужбина;

- възможност на заинтересованите страни да

ставайки на Националния комитет по програмата МАВ, е изпратило официални писма и допълнителна информация до 27 общини и 33 кметства, в чиито землица попадат биосферни резервати от стар тип, с които ги прикани да изразят своите намерения относно евентуално съвместяване на биосферните резервати в техния териториален обхват в поставения от ЮНЕСКО срок – 30 септември 2016 г.

До момента от общините, в чиито територии е включен резерват „Купена“, не са убедени, че проектът носи необходимите ползи и са изказали притеснения, свързани с липсата на инициативност и разбиране от страна на местното население по отношение на концепцията за биосферните резервати, както и по отношение извършването на незаконни сечи и неспазването на режимите на резервата, които биха могли да попречат на процеса.

От общините Брацигово и Пещера се опасяват, че не разполагат с необходимия финансов и човешки ресурс за опазването на природен обект от такъв ранг.

ВЪЗПОЛЗНАНЕТО НА МЕСТНИТЕ ОБЩНОСТИ ОТ ТЕЗИ ВЪЗМОЖНОСТИ

Съгласно изисквания на програмата „Човекът и биосферата“ обявяването на биосферни резервати може да стане единствено при наличие на пълна подкрепа от страна на местните институции и общности, като същите трябва и да участват в тяхното управление.

С оглед на горното още през 2014 г. МОСВ, съдей-

стватки на Националния комитет по програмата МАВ, е изпратило официални писма и допълнителна информация до 27 общини и 33 кметства, в чиито землица попадат биосферни резервати от стар тип, с които ги прикани да изразят своите намерения относно евентуално съвместяване на биосферните резервати в техния териториален обхват в поставения от ЮНЕСКО срок – 30 септември 2016 г.

До момента от общините, в чиито територии е включен резерват „Купена“, не са убедени, че проектът носи необходимите ползи и са изказали притеснения, свързани с липсата на инициативност и разбиране от страна на местното население по отношение на концепцията за биосферните резервати, както и по отношение извършването на незаконни сечи и неспазването на режимите на резервата, които биха могли да попречат на процеса.

От общините Брацигово и Пещера се опасяват, че не разполагат с необходимия финансов и човешки ресурс за опазването на природен обект от такъв ранг.

В последните дни целенасочено се търси „скандален“ ефект от отпадането на „Купена“ от програмата на ЮНЕСКО „Човекът и биосферата“. От РИОСВ, които управляват резервата, отговориха, че: „Загубите са имиджови и това, че „Купена“ няма да бъде под закрилата на ЮНЕСКО не отнема статута му на резерват. Задълженията на РИОСВ са същите, законодателството и забраните остават строги, а териториите – охранявани.

Татяна СИМОНОВА

Между два броя

Домашният социален патронаж - с чисто нов автомобил

Най-старата общинска структура, предлагаща социални услуги в община Брацигово - Домашен социален патронаж, получи нова придобивка. Със собствени средства бе закупен лек автомобил марка „Дачия Доккер Амбианс“ мини ван. Ключовете на новото возило за разнасяне на храна бяха връчени на шофьора лично от заместник-кмета на община Брацигово г-н Йордан Павлов. Старата и оветяла транспортна техника вече е заменена с нова и доставя храната на регистрираните към социалния патронаж в град Брацигово и селата жители. Към настоящия момент от услугата се възползват около 170 души.

Обновяването на водопровод и улици в Брацигово започна

Започна реконструкция и рехабилитация на водопроводната мрежа в гр. Брацигово на улиците „Георги Златков“, „Трети март“, „Грамадите“, „К. Партъчев“, „П. Карналов“, „Иван Хрисчев“, „Н. Боянов“ и „Братя Гачеви“ - съобщиха от Общината. Фирма „Делчев инженеринг“ – Пазарджик, ще извърши подмяната на водопровода и полагането на настилка. Средствата са от бюджета на общината, определени като капиталови разходи.

Улиците са възлови за града, а обновяването на водопровода е повече от наложително, тъй като остарялата система причинява множество аварии, което води до честото спиране на водата в родопския град.

ОБЩИНА БРАЦИГОВО

СЪОБЩАВА

ВЪВ ВРЪЗКА С ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ОБЕКТ „РЕКОНСТРУКЦИЯ И РЕХАБИЛИТАЦИЯ НА ВОДОПРОВОДНА МРЕЖА В ГР. БРАЦИГОВО ПО УЛ. „ГЕОРГИ ЗЛАТКОВ“, БУЛ. „ТРЕТИ МАРТ“, УЛ. „ГРАМАДИТЕ“, УЛ. „КРУМ ПАРТЪЧЕВ“, УЛ. „ПЕИЧО КАРНАЛОВ“, УЛ. „ИВАН ХРИСЧЕВ“, УЛ. „НИКОЛА БОЯНОВ“ И УЛ. „БРАТЯ ГАЧЕВИ“, УВЕДОМЯВАМЕ НАСЕЛЕНИЕТО НА ГРАД БРАЦИГОВО, ЧЕ Е ВЪЗМОЖНО НЕРЕГЛАМЕНТИРАНО ПРЕКЪСВАНЕ НА ВОДОСНАБДЯВАНЕТО.

БЛАГОДАРИМ ВИ ЗА РАЗБИРАНЕТО!

БРОИМ ПИЛЦИТЕ НАЕСЕН

71 мобилни екипа от педагози и служители на различни държавни ведомства в област Пазарджик търсят децата по домовете им, за да ги върнат отново в училище. За община Брацигово екипите са два, тъй като и определените райони за обхват са два. Това е част от дейността, които държавата предприе, за да даде втори шанс на подлежащите да влязат в клас. В началото на юли правителството предприе политика за пълно обхващане на децата и учениците в задължителна предучилищна и училищна възраст.

Статистиката сочи, че за областта ни 591 са адресите на децата и учениците, отпаднали през 2016 година, за община Брацигово те са около 50. Децата от областта, които никога не са били записани са 4 412. Естествено, за нашата община този брой е значително и в пъти по-малък. Това са предимно деца на наши съграждани, които от години живеят в чужбина. Голяма част от подлежащите, явили се в списъците на МОН, са деца, родени в чужбина и постоянно пребиваващи там. Голяма част от тях посещават и различни училища.

Тази година доброволческата кампания в община Брацигово ще стартира в 9.30 часа.

дворове на училища и детски градини, парка около читалището, района около градски исторически музей, - район централен-Козарско, ра-

- районът на закритото училище СПИ „Г. Бенковски“, терена около чешмата на пътя гр. Брацигово – с Розово. в Бяга – района около кметство-

„Да изчистим България заедно 2017 г.“

Заявите участие доброволци от Брацигово са Общинска администрация, служители на ДГ „Здравец“, Комплекс за социални услуги за деца и семейства, читалище „В. Петлешков 1874“, Градски исторически музей, кметствата Козарско, Бяга, Равногор, Розово и съответно населените места, чиито райони ще се почистват са Брацигово, Козарско, Исперихово, Равногор, Розово, Бяга, а обектите са парк „Априли“, детски площадки,

йони, около някои местности, като м. Парка в Козарско, паркова зона в централната част на Исперихово, републиканската пътна мрежа в участъка Пещера – Пловдив, територии около пенсионерския клуб, детската градина и училището.

В Равногор ще бъде чистено около Надина чешма, пътя към местността Св. Илия, Червената скала, Бекови скали, до пътя към Куртлуджа, пътя до леговище „В. Петлешков“ в Розово

то, районът около стадиона и гробищния парк и този на ЖП - гарата.

На всички участници са раздадени необходимите материали /чуващи и ръкавици/.

КООРДИНАТОРИТЕ ЩЕ ДАВАТ ИНФОРМАЦИЯ ЗА КОЛИЧЕСТВОТО ОТПАДЪЦИ И БРОЯ НА УЧАСТНИЦИТЕ НА ТЕЛЕФОН 0896 73 93 96

Татяна Симонова – Община Брацигово.

125 ГОДИНИ БРАЦИГОВО ГРАД

Бабината кухня оживява

Забързано ежедневие, суматоха, стрес и един неистов вътрешен копнеж за малко топлина и уют. Това сме днес съвременните провинциалисти. Колкото и да говорим, че ритъмът на големия град е далеч от нас – малките градчета, спокойствието отдавна ни е напуснало. И тайничко ни се иска да намерим онова островче на уединение, на което да презаредим изпосталелите си души. Опитваме се да намерим пристан в различни неща, но като че ли най-уютно се чувстваме в спомените. И унесени в носталгията си, изведнъж като малко огънче се появява бабината кухня! Има нещо толкова романтично в тази мила картинка, от която се носят ухания, и то толкова вкусни и неповторими, че ни спасяват от динамиката на модерния ни дом!

Само като затворим очи и си представим тези моменти, устата ни се пълнят със слюнча от вкусните бабини гозби и традиционни местни ястия!

Много са и онези, които се потапят в приятните мигове на спокойствие в бабините кухни, бавно овехтели и с мирис на старо, попили в зидовете си столетия и много преживени животи.

Поколения брациговци израснаха с прословутите милинки на бай Пейо Димкин, с гювечите, приготвени в Джамовата фурна, и питите с праз през зимата, които всяка уважаваща себе си брациговка умееше да приготви. Освен това, като деликатес, нашите баби черпеха с питули в орехов сос и рачел.

В социалните мрежи битуват всякакви сайтове за родното ни Брацигово, но все още местните брациговски ястия не са намерили достойното си място в тях, та затова инициативни брациговци ни предложиха да открием в местния вестник рубрика, в която да публикуваме вашите/наши забравени рецепти от традиционната брациговска кухня.

Започваме с прословутата брациговска пита:

Необходимите съставки:

брашно - 750 г
мая - 10 г (1 ч.л.)
яйца - 4 бр. (3 за пълнка + 1 за намазване)
праз - 2 стръка
мас - 250 гр
сол - на вкус
вода - 300 гр

Начин на приготвяне:

Замесете тестото от пресятото брашно, разтворената в топличка вода мая + щипка захар, малко сол, като добавяте по малко водичка, докато се заформи гладко тесто.

Разделете го на 12 топки, които се разточват на кръгчета. 6 от тях се намазват обилно с мас, подреждат се едно върху друго и се разточват на кора, която се слага в намазнена тава.

Разбъркайте нарязания праз с трите яйца и разпределете върху кората. Отгоре се покрива с втора кора, приготвена по същия начин от останалите 6 питки.

Оставете да втаса и намажете с четвъртото яйце. Сложете брациговската пита да се изпече в умерено загрята фурна.

ЖРЕБИЧКО - КОРЕНИ ПО СВЕТА

ХУДОЖНИЧКА ОТ ВАРНА РЕДИ ИЗЛОЖБА В РОДОПИТЕ

На 5 август 2017 г. в Народно читалище „Съгласие - 1883” в село Славейно, община Смолян, се открива първата самостоятелна изложба на Сияна Илиева Струнчева, художник-педагог, която синтезира поредица нейни изяви в областта на изобразителното, приложното и фотографското изкуство.

Изложбата е част от Националния тракийски събор за честване 114 г. от Илинденско-Преображенското въстание.

Сияна Илиева Струнчева завършва магистърска степен по „Педагогика на обучението по пластични изкуства”, специалност „Живопис”, в Шуменски университет „Епископ Константин Преславски” при професор Валери Христов Чакалов и продължава да се вдъхновява от съветите и творбите му, от ентусиазма и неизчерпаемата му енергия. Занимава се и с художествена фотография, графичен и уебдизайн. Работи с деца в Школа по изкуства „Магия 7” – Варна, с които се включват в изложби, пленери, конкурси, печелят награди и взаимно се вдъхновяват.

Рисунки на нейни възпитаници участваха в изложбата „Мир на Земята” в Музея на мира в Техеран през 2016 г. - основан през 2005 г. от Сдружението за подкрепа на жертвите на химическите оръжия и Международната мрежа на музеите на мира, и по този начин изразиха

своята съпричастност към глобалния мир.

Авторката участва в групови международни, на-

- АРТ ТРАНСФЕР – колективна изложба графика на преподаватели и студенти от Шуменски университет

ционални и регионални изложби. Някои от последните й участия са:

- Национален конкурс „Диря в морето” – Варна – 2017 и 2016;

- XV-та изложба Формат 30/30 на галерия Астри – София – 2016;

- VIII биенале на малките форми в изобразителното изкуство в Плевен – 2016;

- Регионална групова изложба на варненски художници „Видимо/Невидимо” – 2016;

- XXI национална традиционна изложба на художници-педагози във Велико Търново – 2015;

- XXII Международно биенале на хумора и сатирата в изкуствата в Габрово – 2015;

„Епископ Константин Преславски” в Белград, Сърбия – 2015.

Сияна Струнчева участва и в модерни проекти, които синтезират науката и изкуството. През 2016 г. тя пресъздаде в цикъл илюстрации художествения образ на капитан Натаниъл Уест от романа на Джек Лондон „Бунтът на Елсинор” в монографията „Пропедевтика на морската психология и морската дейност”, издадена от Университетското издателство на МУ „Професор д-р Параскев Стоянов” – Варна.

Идеята за изложбата „Уста Славо” (майстор Славо) се ражда, когато Сияна рисува върху стара врата

от долап камбанарията на храм „Св. пророк Илия” в село Славейно, построена от майстор Славо Райчевски.

Славо Т. Райчевски е роден през 1861 година в село Славейно. Един от най-талантливите майстори-строители, сътворил забележителни постройки. През лятото на 1931 година лично построява камбанарията, открита на Великден 1932 година. Починал през 1943 година.

Уста Славо Т. Райчевски е дядо на нейния свекър Никола Христов Струнчев и прадедо на съпруга й Христо Николов Струнчев. Това е причината село Славейно да бъде естественото и логично място, където изложбата да се подреди. Нещо повече – по идея на дъщеря й Йолина Христова Струнчева, изложбата е благотворителна, с цел събиране на средства за ремонта на сградата на старото училище.

Авторката се чувства емоционално свързана с Родопите и поради факта, че баща й – Илия Петров Пеев, също е родом от родопско село – Жребичко.

Сияна Струнчева разкрива своята носталгия и мили спомени, рисувайки предмети от бита, които свързва със своите баби и дядовци, както и такива от къщата на свекъра си, рисува пейзажи от селото и околността. Авторката се вълнува от природата и в много от работите идеята се движи около камъка и дър-

вото. Експериментира, работейки с различни материали и основи – корк, шкурка, парчета дърво. В изложбата са включени и фотографии на авторката. За рамки използва стари прозорци, намерени в хляфа (обора), а някои сама изработва с подръчни материали – дървени летви, канап, тел.

Изложбата на Сияна Струнчева „Уста Славо” радваше почитателите на нейното изкуство до 31 август 2017 г.

Илия ПЕЕВ

ИСПЕРИХОВО

УЧАСТИЕ В НФС „БОЛЯРСКА СРЕЩА”

Едно от най-красивите събития в прекрасната ни България – Старинна северняшка сватба, се проведе от 21 до 23 юли 2017 г. край с. Арбанаси. За целта гостите от близки и далечни места извадиха от старите скринове и ракли красиви български премени. Жените момите и децата се облякоха в автентичните дрехи от майки, баби и прабаби. Мъжете сложиха белите ризи с красиви шевици – везани с толкова много любов, запасаха саби френгии, пяхаха тънки пищови, грабнаха старите пушки. Върху шарени черги, тъкани от прекрасни майсторки, подвиха крак на

сватбарската трапеца.

Младоженците заредиха дар за сватбарите върху дългите месали – глинени купички и дървени лъжици. Майстор-готвачът шеф Виктор Ангелов, в най-голямата тава на Балканите, която събира 2-3 т гозба, сготви със своите помощници боб по хайдушки. Сватбата – основното събитие на събора, се проведе в неделя след обяд. Всички станахме свидетели на гражданския брак на младоженците и вкусихме от боба.

На самия събор, на две сцени, самодейци от цяла България представяха песни, приказки и обичаи от родния си край. Млади

и талантливи танцьори извиваха кръшни хора с плам и всеотдайност.

Групата за народно пеене „Росна китка” при НЧ „Св. св. Кирил и Мето-

дий-1929” – с. Исперихово, късно в съботния ден представи своите песни.

Най-младата ни участничка Мариета Данаилова се включи във фотоконкурса

”Най-гиздава мома на мегдана” под № 19. Освен нея в конкурса се представиха Надежда Арабаджиева под №22 и Йорданка Атанасова под №21.

Ангажиментите ни включваха още посещение на манастира ”Св. Николай Мираклийски Чудотворец” и Петропавловския манастир, близо до Арбанаси. С неохота си тръгнахме за родното място, но частица от преживяното остана дълго да ни топли, защото очите и умът не трябва да забравят толкова много, толкова красиво БЪЛГАРСКО РОДНО И МИЛО!

Васка ВЪЛЧЕВА

Групата за народно пеене „Росна китка” реши да участва във Втория регионален фолклорен събор ”Св. Константин 2017”. В съботния ден /29.07/ тръгнахме. За първи път участвахме в изявите на

този събор. Облякохме красивите си народни носии, постлахме шарените тъкани пътеки и зачихахме реда си. Пред очите ни се редяха група след група от различните краища на България. Час по час някои от нас

ОТНОВО СЛОЖИХМЕ НАРОДНИТЕ СИ НОСИИ

ставаха и обикаляха сергиите – някои просто разглеждаха, а други вкусиха от палачинките, варената царевича или от традиционната скара. Не останаха без армаган внуците и най-близките хора.

Снимка за спомен с народния изпълнител Здравко Мандаджиев, член на журито, ще остане в архива на читалището.

Когато дойде редът ни, на един дъх изпахме песните си, със задоволство слязохме от сцената и продължихме да гледаме и ап-

лодираме изпълнителите, показващи изкуството и майсторството си след нас.

Месец по-късно получихме писмо от Община Пещера, с което ни известяваха, че групата ни е отличена и получава диплом за извоювано II място, категория „Б”, IV група, и медал.

На поредната читалищна сбирка изпълнителките ни с вълнение и трепет приеха наградите, израз на признателност за техния всеотдаен труд в репетиции и изяви, оценен

от компетентното жури с председател Николай Балабанов и членове д-р Бинка Добрева, Иванка Паунова и Здравко Мандаджиев.

Читалищното ръководство благодари на нашата ръководителка г-жа Надежда Арабаджиева за много часове, прекарани в подготовка за доброто представяне на групата. Благодарността е отправена и към всеки един изпълнител, от сърце работил за престижа на читалището. и на изпълнители също.

Васка ВЪЛЧЕВА

ПРЕДГОВОР

„Величето на родината се гради върху костите на ония, които достойно живяха и умряха за нея...“

(надпис върху Паметника на загиналите от Трети пехотен Бдински полк)

Шосето за Равногор е като pista към небето. Напусне ли тесния мост над брациговската река, то веднага започва да се издига шеметно нагоре. През по-голямата си част тясната му лента се извива като змия през тунел, образуван от прегърналите се покрай него стволове и клони на дърветата. Само за броени минути растителните видове се редуват на пояси като по учебник. В началото са нискостеблените широколистни – дъбчета, габери, кленове, липи и сродните им. След тях рязко се откроява владението на мощните буки, а в самия край започва царството на вечнозелените гиганти. Само за някакви си петнайсетина километра пътуващият през този магнетичен за очите свят се извисява с цели хиляда метра. Задъханото катерене приключва едва на последния километър преди селото. Там, сякаш вече уморено, шосето поляга и става почти хоризонтално. А пред очите се открива картина, каквато може да създаде единствено Небесният творец. Само за миг погледът се освобождава от полусенките на пътя и вече може да лети на воля колкото си иска. И нашироко, и нависоко! Планинските хребети са се изместили някъде из синкавите далечини. Небето пък се е ширило като лазурен купол и сякаш може да се докосне с ръка. Свободните от гори пространства са заети от планинските поляни. Тяхната свежа зеленина се

НОВИ СТРАНИЦИ ОТ ИСТОРИЯТА НА РАВНОГОР

е разляла навсякъде, волна като заспало море. И е така изпъстрена с преобладаващо жълти, но и с множество други пъстроцветни петънца, че прилича по-скоро на кичено родопско халище. Красота! Възможно най-вълнуващата за всеки, който има очи да я види.

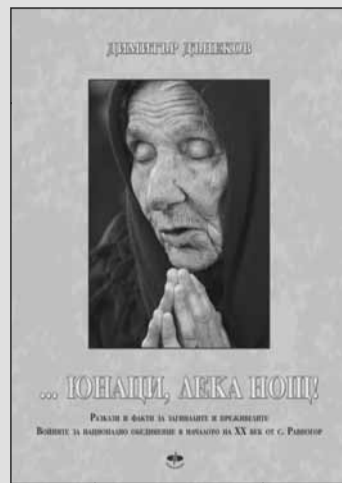
Дори и въздухът, който се вдишва тук, е несъмнено доста по-различен от онзи долу, в ниското. Освен че е наситен с аромата на смолистите гори, той има и славата на най-чистия в цяла Европа. Като такъв го определяха съвсем наскоро американците с техните обстойни космически изследвания.

Сега сме тук обаче не с цел да се порадваме на планинските прелести, а за да надникнем назад във времето. Ще го върнем стотина години, когато на хората, обитаващи този истински рай, никак не им е било до красотата и наслада. Напротив, цялата атмосфера тогава била пропита едновременно и с възделения, и с огромна тревога. За по-малко от десетилетие отук преминала стихията на три опустошителни и душегубни войни. В историята на България те са наречени с общото наименование Войни за национално обединение. По-нататък в текста ще стане дума за възторга от осъществяващия се общонароден идеал – изграждането на нова и силна държава за всички българи. Но още – и за мъката по десетки погубени в тези бури млади мъже. Синове, бащи, братя, съпрузи, годеници... Цена доста висока, за да бъде отминавана равнодушно. За да я осъзнаем по-добре, още преди да сме навлезли

В началото на септември излезе от печат книгата на Димитър Дънеков „...ЮНАЦИ, ЛЕКА НОЩ!“ Тя е посветена на стогодишнината от Войните за национално обединение в началото на ХХ век, а по-конкретно – на войниците от с. Равногор, взели участие в тях. В нея на 230 страници читателят може да намери сведения за гибелта на общо 98 загинали мъже от селото през Балканската, Междусъюзническата и Първата световна войни. И още – разкази, по-подробни или по-кратки, за 10 бойци, успели да се завърнат живи от вражески плен, за други повече от 30 наградени с ордени за храброст, за 37 оцелели след ужасите по бойните полета и за нелеките съдби на техните семейства. В книгата са записани и спомени на 75 наши съвременници – деца, внуци и правнуци на героите, запазили във времето щрихи от образите на техните юначни предци.

На фона на историята на с. Равногор, книгата прераства в хроника на трите войни. Направен е кратък преглед на предвоенната обстановка и настроенията, обладаващи духа на българите от онези времена. Проследен е ходът на военните действия, като е акцентирано върху сраженията, в които са взели участие героите на книгата. А чрез множеството илюстрации, допълващи текста, читателят има възможност да надникне в миналото със собствените си очи.

„...ЮНАЦИ, ЛЕКА НОЩ!“ безспорно е ценно допълнение към историческата летопис на родното ни краище.

„Априлци“

между каменните къщи на селото, ще спрем на самия му вход. Дължни сме да го направим, защото тук, вдясно, непосредствено до шосето, се извисява един внушителен, но и доста състарен от годините паметник. Издигнат е на това място, за да запази имената на загиналите местни войници. И макар че казвам внушителен и досади шосето, този монумент остава невидим за случайно преминаващия пътник. От погледите го скрива клонакът на множеството стройни иглолистни дървета. Някога те са били засадени там, за да бъдат като безмълвна, но вечна и вярна стража на селската светиня. Мястото не е избрано случайно. По време на войните, за които говорим, точно тук са ставали последните прегръдки и мъчителната

раздяла с призованите в армията мъже. Дотук те били изпращани по пътя, от който мнозина нямало да се завърнат никога. Колко ли горещи молитви към Бога са били прошепвани тогава? Колко ли погледи са отправяни към Небето с надеждата да го омилостивят? Паметникът е издигнат с труда и средствата на по-крушените родители, вдовици и сираци почти веднага след войните – осветен е още през далечната 1926 г. В продължение на много години след това, тук, като в храм под открито небе, са се отслужвали панихиди и са се палели свещи. За упокой на душите на тези, чиито кости били погребани по незначителни места из далечни и чужди земи... На четирите страни на белокаменната пирамида са изписани 84 имена.

В действителност загиналите са повече – 98. Каква е причината 14 от тях да бъдат пропуснати, днес не може да се каже. Вероятно вина за това носят писарите, които са попълвали различните формуляри припряно и не особено усърдно. Всъщност този пропуск не е единствената им грешка. Като автор на това изследване, съм се позовал на данни, публикувани от Държавния военно-исторически архив във Велико Търново (за краткост по-нататък в текста източникът ще бъде обозначаван като ДВИА – бел. авт.), на общинското сведение, изготвено и подписано на 04.10.1932 г. от селския кмет Найден Кукоринов, както и на още едно – неподписано от никого. Ползвана е и официално издадената справка за загиналите войници на 27-и Чепински

пехотен полк, в който са служили болшинството от мобилизираните равногорци. Грешките, допуснати в тях, са очевидни и досадни. Налице са множество непълноти и разминавания на дати и дори години. Некоректно са записвани специфичните само за Равногор фамилни имена, както и името на самото село – на места Ясь Кория, на други – Яси Кория, че даже и Аси Кория. На пръв поглед тези факти не би трябвало да имат голямо значение, но не е така. На практика точно тези формални подробности са реперите при издирването на сведения и без тях то става изключително трудно. За мен лично най-вълнуващи бяха живите източници на информация – внуците и правнуците на нашите герои. Болшинството от тях са хора в доста напреднала възраст. Отрудени са, угрижени са и дори са прегърбени в борбата си за оцеляване, но де да можеше да ги видиш, драги читателю! Те се изправяха като наелектризирани веднага, когато се отваряше дума за предците. А очите им светеха от владата на нескритото вълнение. И зарязвайки на мига ежедневната си работа, разказваха с готовност белите си спомени, останали в съзнанието им от дочутото някога в далечното минало. Някои от тях ме разведяха в стари, понякога обезлюдени вече къщи, където на видно място все още стоят стогодишни портрети. Пожълтелите фотографии продължават да бъдат окачени на видно място в прустове или малки стаи, поставени в масивни дървени рамки. Пред тях, особено възрастните жени, застават така, както се стои пред иконите в черквата.

(откъс от книгата на Димитър Дънеков)

БЯГА НАШИТЕ ФРЕНСКИ ПРИЯТЕЛИ

Оттогава насам всяко лято в Бяга пристигат французи, които не пропускат да посетят Пловдив, София и близки планински курорти, за да се запознаят с българския бит и култура. По повод десетата годишнина от това приятелство пред кметството бяха засадени дръвчета, които да напомнят на поколенията за връзката между двата народа.

Десетгодишно приятелство свързва Бяга с френското градче Сен Тревие. И тази година в края на лятото група от гости пристигна в брациговското село. По традиция те бяха посрещнати от служителите в местното кметство и от Петя Ставрева, която е основният „виновник“ за пребиваването им тук. Председателката на Обединени земеделци бе евродепутат, когато направи всичко възможно, за да осигури договор за приятелство и сътрудничество между двете населени места.

ОБНОВИХА ДЕТСКАТА ГРАДИНА В СЕЛО БЯГА

Ремонтните дейности, с които бе преобработено главно дворното пространство на детската градина, са по проект „Зелен кът за игри“ от програма „Чиста околна среда“ на ПУДООС на стойност 4 870 лева.

Детска градина „Пъстро хвърчило“ се гордее много с новите кътове за игра и новите атракциони – люлки, пързалки и катерушки. Тридесет и осемте деца, които

се обучават, възпитават и социализират в детското заведение, се радват на много внимание и от страна на педагозите, и от страна на родителите.

За повишаване на ефективността на образователния процес общественият съвет е дарил мултимедия, лаптоп и други необходими пособия.

„Априлци“

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ
СОЦИАЛЕН ФОНД

Процедурата се осъществява с финансовата подкрепа на Европейския социален фонд чрез Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“. Център за почасово предоставяне на услуги за социално включване в общността или в домашна среда към Домашен социален патронаж град Брацигово“ BG05M9OP001-2.002-0027-C001 „Независим живот“

ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА
РАЗВИТИЕ НА
ЧОВЕШКИТЕ РЕСУРСИ

О Б Я В А

На 25.09.2017 г. от 12.00 часа в заседателна зала на „Център за почасово предоставяне на услуги за социално включване в общността или в домашна среда към Домашен социален патронаж град Брацигово“ BG 05M9OP001-2.002-0027-C001, намираща се на третия етаж – ляво крило на сградата на поликлиниката, ще бъде проведена заключителна конференция във връзка с приключване дейността на проект „Независим живот“, финансиран от Европейски социален фонд чрез Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси 2014-2020“

с общ бюджет 499 463,71 лева, от които 424 544.13 лева европейско и 74 919.58 лева национално съфинансирани.

Срокът за реализация на проекта е 22 месеца.

Началото на проекта е 01.12.2015 г., а краят – 01.10.2017 г.

Проектът обхваща обслужване и обгрижване на 99 лица, без заплащане на потребителски такси, за период 18 месеца, от които възрастни хора с ограничения, зависими от постоянни грижи, на територията на община Брацигово, с което се гарантира правото на хората с различни ограничения да живеят и получат грижа в общността и в семейна среда и се подобри социалното им включване в обществото.

По проект „Независим живот“ се сключиха 78 срочни ТД с доставчици на социалните услуги, от които 8 домашни помощници на 8-часов работен ден за период от 18 месеца, 8 домашни помощници на 4-часов

работен ден за период от 18 месеца, 4 социални асистенти на 8-часов работен ден за период от 18 месеца, 2 социални асистенти на 4-часов работен ден за период от 18 месеца, 8 лични асистенти на 4-часов работен ден за период от 18 месеца, 48 лични асистенти на 4-часов работен ден за период от 14 месеца.

В Центъра за почасово предоставяне на услуги за социално включване се сключиха срочни трудови договори на 4-часов работен ден за 18 месеца с 1 ръководител, 1 социален работник, 1 шофьор, 1 хигиенист.

За предоставяне на медицинска и психологическа подкрепа се сключиха граждански договори с 1 медицински специалист за 18 месеца и с 1 психолог за период от 6 месеца.

Във връзка с постъпило Постановление №137/05.07.2017 г. на Министерски съвет, с което се одобриха вътрешнокомпенсирани промени на утвърдените разходи за предоставяне на социалните услуги /личен асистент, социален асистент и домашен помощник/, ще бъде удължен срокът им за предоставяне от 01.10.2017 г. до 31.12.2017 г. само за потребители и доставчици със сключени договори до 30.09.2017 г. по проект „Независим живот“.

Средствата за възнаграждения на личен асистент, социален асистент и домашен помощник ще бъдат осигурени от Министерството на труда и социалната политика.

Десислава Гълъбова
Ръководител проект

Антоанета Попова, в чиито вени тече и брациговска кръв, пише историята на спортните танци в световен мащаб. Тя е първата българка, завоювала шампионската купа на Световните танцови игри 2016 WDSF PD World Jen Dance в Лайпциг, Германия в края на миналата година, заедно със своя украински партньор Антон Беляев. Талантливата българка живее в Канада и от години се състезава за северноамериканската страна. Уникалното е, че Антоанета и Антон са за първа година в дивизията на професионалистите, а успяха да преборят жестоката конкуренция за златото.

Антоанета Попова е типичната съвременна успешна млада жена. Много амбициозна, работлива и упорита. Уникат за съвременните млади хора от поколението на прехода!

Тони, както галено я наричаме в Брацигово, започва с художествена гимнастика едва на 4 годинки. На седем вече успява да си докара сериозна контузия в коленете, което я отказва от тежкия спорт и я тласка в друга посока – изобразителното изкуство. От първи клас е в паралелка по изкуства. За танците я открива учителят по хореография Иван Загорски, който настойчиво я подканя да влезе в танцов салон. Първите ѝ стъпки в залата обаче са чиста случайност. Бивш съученик на бащата на Антоанета, съ-

ШАМПИОНКА НА ПЛАНЕТАТА

Момиче с брациговски корени е танцьорка на света и седем пъти победителка на Канада

стезател по танци, откривал школа в центъра на Пловдив. Надъханите родители не се поколебават нито за миг и я записват. И така на 6 януари 1997 година тя прави своите първи крачки в студиото на Светозар и Гергана Жекови. Година по-късно е златна медалистка на турнир при децата, а след още няколко години - и при юношите.

В Брацигово я познават като двойка с Рангел Спириков или просто като кака Тони и батко Рангел. Те поставиха основите на един много красив спорт – стандартните и латиноамерикански танци в нашето провинциално градче. Години наред бяха ръководители на школата по спортни танци към читалището и организатори на фестивали от регионално и национално ниво.

Годините минават и Антоанета Попова завършва Художествената гимназия в Пловдив със специалност живопис. След всичките успехи на дансинга в детските и тийнейджърските години, тя рязко поема в друга посока: има щастието да бъде приета в Националната художествена академия в София, специалност „Графика“. И не просто приета, а първа в списъка след трите задължителни изпита. На хоризонта ѝ се открива многообещаваща кариера на художничка. И точно в този момент животът ѝ се обръща на 180 градуса. От студентската скамейка я отвлеча Антон Беляев. Укра-

нецът е проверил преди това цялото интернет пространство, за да си намери сериозна и талантлива партньорка. Той е виновникът Антоанета да жертва Художествената академия. Не я завършва,

защото, както я съветва академик Христо Стайков, преподавател във висшето училище, „птиченцето веднъж каца на рамото“.

Явно обаче птиченцата обичат много Тони, а и тя има усет за шанса. Така през 2015 година - пак случайно, тя става Мис България в Канада, и то безапелационно!

Днес Антоанета Попова рядко има възможността да се завръща в бабината къща в Брацигово. Динамиката на живота ѝ я е омагьосала, но позитивно. Мис България не спира да рисува, дори продава си зад граница. След осем години много сериозна подготовка с партньора си печели най-ценната си победа – световни шампиони! Преди това двойката Попова-Беляев имат вицешампионска тит-

ла, първи места в Азиатския и Северноамериканския шампионат, но не и купа от професионалната дивизия.

За тези, които познават Антоанета и следят нейните изяви не е тайна, че изпълненията ѝ по спортни танци и в двете категории - латиноамерикански и стандартни, просто са неземни. Красиво необуздани! Двойката просто лети по дансинга, а от нея струи страст!

В яростната надпревара за най-ценния трофей в танците Тони няма време да обърне внимание на болките и травмите си. Само хората със силна психика имат шанса на успеха.

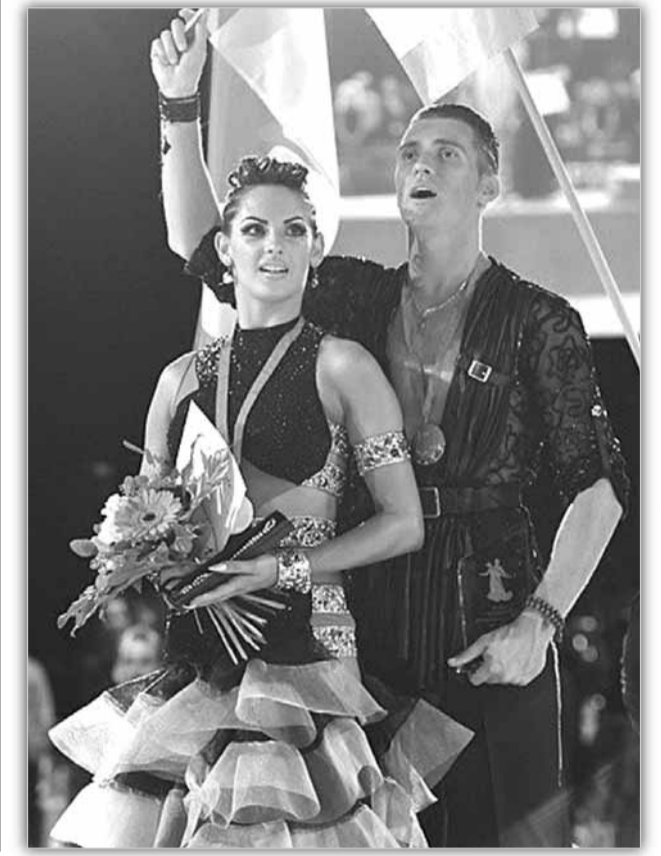
Красотата на любимия спорт много често заблуждава. Зад лъскавия вид и усмивката на Тони се крият нескончаеми тренировки, липса на личен живот, даже и на приятели. Като добри актьори, тя и партньорът ѝ не дават дори да се разбере за дългите часове, прекарани в залата и самолета. Заради постоянното ходене в костюм, грим и с високи токчета после не може да се познае в огледалото. Трудностите са постоянен спътник и от всякакви естество – финансово, психическо, физическо. Всяка година Антоанета преживява поне по една сериозна травма. Подготовката за десетобоя (пет стандартни и пет латиноамерикански танца) е обсебваща. Умножава се всичко по две – тренировки, костюми, обувки, време, пари за уроци... Тренировките са всеки ден. В залата е по 12 часа, защото е и преподавател - все пак трябва и да се издържа.

Коя е всъщност Анто-

анета Попова? – Нашето момиче, което не е никак злопаметно и прощава бързо. Вярва, че всеки заслужава втори шанс. Много се дразни от пушенето, с което хората сами се убиват, и от родителите, които не обръщат внимание на децата си, но пък са постоянно в социалните мрежи. В редките моменти на отход Тони предпочита разходките сред природата, плажа, четенето на книги и хубавата музика. Обожава песента на „Тангра“, „Нашият град“. Покрай турнирите българката

обикаля целия свят, но в сърцето си винаги ще носи по частичка от Брацигово и Пловдив. Категорична е, че където и да показва своя талант, където и да свие семейно гнездо, един ден ще се върне в България. И след толкова много възходи и физическа болка е открила, че нищо не е на всяка цена и човек, за да успее в каквато и да е сфера в живота, трябва да е преди всичко спокоен, самоуверен, предан и да обича това, с което се занимава.

“Априлци”

ЗАПОЧНА СЕ! ЧЕТИРИ ПОБЕДИ В ПЪРВИТЕ ЧЕТИРИ МАЧА!

ФК „Брацигово“ стъпи в новия футболен сезон уверено, но не и самонадеяно. И треньорът Борис Благоев, и футболистите, и ръководството на клуба си дават ясна сметка, че битката за шампионската титла през сезон 2017/2018 г. ще бъде много по-оспорвана от когато и да било. Освен традиционните 2-3 отбора, стремящи се към първото място, сега в борбата се намесват още няколко силни претенденти – „Чепинец“ от Велинград, вторият състав на Панагюрище и „Чико-Бунара“ от с. Бяга, идващи с опита си от третодивизионните групи. Удивителен подем и хъс се забелязва и в тима от с. Варвара, също бивш участник в Трета дивизия.

До приключването на редакцияната ваканция на вестника се изиграха първите четири кръга на първенството. В първия нашата „Барса“ за пореден път дерайлира „Локомотив“ а на гр. Септември на собствената му „гара“. С голове на Димитър Стоянов, Борис Благоев и Илиан Панчев авансът ни без особена трудност набъбна до 3:0. И тогава, като на шега, в самия край на мача, септемврици успяха да се разпишат на два пъти. Факт, който би трябвало да подсказва, че

резултатът трябва да се пази до последния съдийски сигнал. Така от 3:0 се наложи да се задоволим с 3:2. Головата разлика вероятно ще бъде от решаващо значение.

Вторият ни противник дойде от Велинград. Авторитетът му на отбор, слязъл от по-висша група, накара нашите да приемат играта в собственото си поле и да го проучват през цялото първо полувреме. И чак тогава, когато се разбра, че дяволът не е толкова черен, да го притиснат с тотални атаки. При две от тях Борис Благоев и Димитър Стоянов бяха прецизни в завършващия удар и отбелязаха за всеобща радост на подкрепящата ги публика. Отчаяните чепинци все пак се добраха до един гол, но в крайна сметка превиха вратове – 2:1 в наша полза.

Последва „пречупване“ на един от вечни „костеливите орехи“ – Сарая. Този път нашите футболисти, които имаха какво да си вършат, бяха безкомпромисни. С по два гола на Димитър Стоянов и Атанас Трендафилов и една добавка на Ивелин Младенов сарайци бяха принудени да изваждат топката от мрежата цели пет пъти. 5:2 като гост на Сарая е резултат, говорещ сам по себе си.

На знаковата дата 9 септември приехме отбора на „Тракия“ от Пазарджик. Гостите несъмнено си знаеха, че по стара традиция са „в купа“ и заложиха на странна тактика. След като получиха почти като подарък гол в самото начало на мача, те решиха да го пазят чрез артистични симулации

и което е по-грозно - чрез безмилостни ритания не по топката, а по краката на противниците си. Красноречиво доказателство за това бяха видимите белези по тялото на Димитър Стоянов след мача – съдрана кожа на глезена и синини по гръдния му кош. И тъй като мач се пече-

ли не с подобни прийоми, а с техническа игра, резултатът се оформи логично - с по едно попадение на Николай Манчев, Георги Георгиев, Димитър Стоянов, Ивелин Младенов и Борис Благоев тракийци бяха принудени да се примирят с 5:1.

„Нашата цел естествено е

титлата – сподели треньорът Благоев. – Сезонът няма да е лесен. Силните противници и претенденти за първото място са повече, но какво пък – това ще направим игрите по-атрактивни и по-интересни. Ние ще си играем нашата игра. Имаме сили да се преборим с всички. Подготовката ни протече пълноценно, а имаме и нови попълнения: Николай Манчев, привлечен от ФК „Свобода“, Пещера, Ивелин Младенов и Веселин Банчев - от ФК „Братаница“, Димитър Стоянов - Кежмана, и Илиан Панчев - от „Хебър“, Пазарджик. Те са качествени и опитни футболисти, на които безрезервно ще разчитаме. Димитър Стоянов вече оглави листата на голмайсторите с 5 попадения дотук. В същото време не забравяме и работата с подрастващите. Макар и в последните минути на мачовете, даваме възможност за изява и на юношите. В последния мач феновете видяха на терена Георги Тодовичин, Христо Пърчев и Веско Манов. Така те свикват с реалните битки и отговорностите си. По този начин утрешната ни смяна ще бъде напълно подготвена да продължава победния ход на отбора, когато ѝ дойде времето.“

А ето какво остава да се изиграе до края на сезона/таблица/.

Димитър СТЕФАНОВ

кръг	дата	домакинство	гостуване
5	16.09.		ФК „Оборище-Панагюрище“ II
6	22.09.	ФК „Вихър-Ветрен“	
7	30.09.		ФК „Родопи - 1921“ с. Козарско
8	07.10.	ФК „Левски - Паталеница“	
9	14.10.		ФК „Величково“
10	21.10.	ФК „Чико-Бунара“ с. Бяга	
11	28.10.		ФК „Тракиец - 2005“ с. Главиница
12	04.11.		ФК „Балкан“ с. Варвара
13	11.11.	ФК „Зенит“ с. Ветрен дол	
14	18.11.		ФК „Братаница“ с. Братаница
15	25.11.	ФК „Спартак“ с. Калугерово	